

Arrest

nr. 59 045 van 31 maart 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 8 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. HENDRICKX, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw politieke activiteit. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

U werkte als econoom op het gemeentehuis van Prochian in de regio Kotaik. Ook uw moeder en andere familieleden werkten bij de gemeente als leraar en in andere functies. Toen er in 2008 presidentsverkiezingen op til waren, eiste uw baas, een aanhanger van Dashnak, dat u fraude zou plegen voor presidentskandidaat Hovhanissian. De partij HHK had echter de hoge posten in de gemeente, en zij eisten dat u zou 'werken' voor presidentskandidaat Sarkissian. U werd aangeduid

als voorzitter van de kiescommissie en moest de verkiezingen organiseren. Zelf wilde u helemaal geen fraude plegen. U had sympathie voor Leven ter Petrossian. U werd enkele dagen voor de verkiezingen naar het provinciehuis geroepen en opgedragen om valse stembrieven in de stembus te steken. Toen u dat weigerde, werd u bedreigd dat het slecht zou aflopen met uw gezin. De dag voor de verkiezingen ging u zaken afrekenen in uw winkel, toen de achtergevel werd beschoten. U raakte niet gewond. U vermoedde dat het de uitwerking was van de dreigementen. Op de verkiezingsdag op 19 februari 2008 zagen de proxi's van de kandidaten veel fraude. Plots kwam een man binnen die zei dat de kieslijsten niet klopten. Toen u meeging om dat te verifiëren, werd u ontvoerd en geslagen op een afgelegen plaats. U werd gedwongen om de fraude toe te dekken in het eindrapport, waarmee u zagezegd akkoord ging. Uiteindelijk vermeldde u wel alle fraude. Omwille van fraude in heel Armenië werden er vanaf de dag na de verkiezingen demonstraties georganiseerd. U nam hier ook aan deel. Op 1 maart 2008 liep een betoging uit de hand, er werd geschoten en er vielen doden. De dag nadien kwamen medewerkers van Binnenlandse Zaken bij u thuis, u was er niet. Tegen uw vrouw zeiden ze dat ze wapens hadden gevonden in uw winkel, dat u daarmee de betogers had bevoorradet en dat u gezocht werd. Toen uw vrouw hen tegensprak werd ze geslagen, terwijl ze zwanger was. Uw vrouw kreeg daardoor een miskraam en verbleef twee weken in het ziekenhuis. Zelf woonde u toen ondergedoken bij uw neef. In september 2009 vernam u nieuws over een amnestie regeling. Op 1 september 2009 bood u zich vrijwillig aan. U werd echter prompt gearresteerd gedurende 15 dagen in Proshen. Nadien werd u nog een maand vastgehouden in Yerevan. U werd zwaar mishandeld en uiteindelijk op 16 oktober 2009 naar het ziekenhuis gebracht. Van daar werd u door uw neef 'ontvoerd' naar een veilige plaats. U besloot het land te verlaten. Uw neef bracht u naar Georgië. Ook haalde hij uw vrouw en kinderen op. Van Georgië reisde u per boot, illegaal, naar België. Op 30 november 2009 kwam u aan in België waar u de volgende dag, op 1 december 2009, asiel aanvraag bij de Belgische autoriteiten samen met uw vrouw en twee kinderen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op problemen die u kende tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008 in het kader van uw functie als voorzitter van de lokale kiescommissie van Proshen (u werd bedreigd, beschoten, ontvoerd) en na de betoging van 1 maart 2008 als vermeende wapenleverancier (u werd gezocht, gearresteerd, zwaar mishandeld; uw vrouw werd geslagen waardoor ze een miskraam kreeg).

In verband met de problemen die u kende tijdens de laatste presidentsverkiezingen dient te worden vastgesteld dat u uw functie als voorzitter van de kiescommissie niet aannemelijk kunt maken. Immers, uw verklaringen omtrent uw functie en omtrent enkele zaken betreffende de verkiezingen komen niet overeen met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier. Zo blijkt uit deze informatie dat de leden van de lokale kiescommissie worden aangesteld door de leden van de kiescommissie van het district en dat de voorzitter van de kiescommissie bij de eerste vergadering wordt gekozen onder de leden van de kiescommissie. U verklaarde echter dat u als voorzitter werd aangeduid door de gemeenteraad (CGVS, p. 3). Ook blijkt uit de informatie dat alle leden van de kiescommissie een verplichte opleiding moeten volgen waarna ze moeten slagen voor een test. U verklaarde echter geen opleiding te hebben genoten in het kader van deze functie. Daarbij verklaarde u dat u geen test moest afleggen (CGVS, p. 4). Verder blijkt dat leden van de kiescommissie een vergoeding krijgen, terwijl u beweerde dat u er niet voor betaald werd (CGVS, p. 4). Daarbij blijkt dat de stemming plaatsvond van 8 uur 's morgens tot 20 uur 's avonds, terwijl u verklaarde dat het tot 22 uur 's avonds was (CGVS, p. 5). Dit gebrek aan kennis aangaande essentiële elementen die betrekking hebben op de functie van voorzitter van de lokale kiescommissie, doen besluiten dat u niet aannemelijk maakte dat u deze functie had bij de verkiezingen. Het attest dat stelt dat u voorzitter was van de kiescommissie (document 7) is niet van die aard dat het de vele vastgestelde omissies kan verklaren of weerleggen. Dit attest kan bijgevolg de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. Bijgevolg kan aan de problemen (u werd bedreigd, beschoten, ontvoerd) die u zou hebben gekend als hoofd van de kiescommissie evenmin geloof gehecht worden.

In ondergeschikte orde dient, in de hypothese dat uw relaas geloofwaardig is, quod non, te worden gesteld dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, in het kader van de presidentsverkiezingen van 2008, er tijdens de kiescampagne druk werd uitgeoefend op opposanten en dat er sporadisch arrestaties waren, maar dat de campagne door de band rustig verliep; dat er op de kiesdag meldingen waren van intimidatie en zelfs geweld ten aanzien van vertrouwenspersonen van de oppositie; dat bij de daaropvolgende evenementen van maart 2008 hardhandig werd opgetreden tegen manifestanten en dat tegen een aantal personen een rechtszaak werd aangespannen. Er hebben zich in deze periode dus ernstige feiten die vervolging kunnen uitmaken, voorgedaan. In tussentijd is de situatie echter geëvolueerd. Afgezien van de twee gezochte personen die in de informatie worden vermeld, zijn

alle personen die de autoriteiten willen vervolgen in het kader van deze evenementen reeds gearresteerd. Voor personen met uw profiel, met name een lid van een lokale kiescommissie (voorzitter) en deelnemer aan de betoging van 1 maart 2008, blijkt uit de informatie dat ze wel druk kunnen ervaren vanwege de autoriteiten, maar dat er actueel geen gegronde vrees voor vervolging is in de zin van de Vluchtelingenconventie. De zwaarwichtige problemen die u verklaarde te hebben gekend (zijnde een arrestatie gedurende anderhalve maand en zware mishandelingen) in de periode september - oktober 2009 zijn op basis van deze informatie dan ook niet plausibel. Dit wordt verder bevestigd door het feit dat u hiervan geen enkel overtuigend bewijs aanbrengt dat iets anders zou kunnen doen vermoeden.

Gezien bovenstaande vaststellingen kan er in het kader van uw asielaanvraag niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielaanvraag (uw militair boekje, uw rijbewijs met document echtheidsonderzoek, geboorteakten van uw twee kinderen, huwelijksakte, kaart van gemeenteraad, attest gemeenteraadslid, attest voorzitter kiescommissie, plan van uw winkel in Armenië, medisch attest vrouw) kunnen bovenstaande vaststellingen niet wijzigen. Het attest dat stelt dat u voorzitter was van de kiescommissie werd hierboven reeds besproken. Het medisch attest van uw vrouw stelt dat ze psychologische verzorging nodig heeft na het verlies van haar ongeborn kind. Doch, uit dit attest kan allermist worden afgeleid in welke omstandigheden de miskraam heeft plaatsgevonden. Bijgevolg kan dit attest de geloofwaardigheid van uw verklaringen niet herstellen. De andere documenten hebben geen betrekking op de door u aangehaalde problemen en kunnen bijgevolg bovenstaande conclusie niet wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekster luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Armeens staatsburger van Armeense origine. U verklaarde problemen te hebben gehad omwille van uw man. Ter staving van uw asielaanvraag haalde u volgende feiten aan.

Uw man werkte in het gemeentehuis van Prochian. Hij werd gedwongen om fraude te plegen tijdens de presidentsverkiezingen van 19 februari 2008, wat hij weigerde. Op 18 februari 2008 werd zijn winkel beschoten. Toen hij de politie belde, kreeg hij geen gehoor. Op de dag van de verkiezingen werd uw man geslagen. Na de verkiezingen organiseerde de oppositie betogingen. Uw man nam daaraan deel. Op 2 maart 2008 kwamen vijf politieagenten bij u thuis. Ze vroegen naar uw man, die er niet was. Ze zeiden dat ze in de kelder van zijn winkel wapens hadden gevonden. Toen u hen tegensprak en klaagde over de illegale huiszoeking, werd u op uw hoofd geslagen. Daardoor verloor u het bewustzijn. Toen u bijkwam in het ziekenhuis, hoorde u dat u een miskraam had gehad. Na twee weken verliet u het ziekenhuis, zonder de psychologische hulp af te wachten. Uw kinderen waren alleen thuis, aangezien uw man ondergedoken leefde. U diende klacht in bij de procureur en bij de hoofdprocureur Agvan Hovsepijan. U kreeg er geen enkel positief antwoord op. Ondertussen bleven agenten komen op zoek naar uw man, in verband met de wapens die hij zou hebben gegeven aan de oppositie. U vermoedt dat uw man nog problemen heeft gekend, maar uw man wilde u sparen en vertelde geen details. U hoorde wel van een amnestie regeling en dat uw man naar de politie ging. Toen u er ook naartoe ging, vertelden ze dat ze uw man daar niet hadden gezien. Uw man belde uiteindelijk dat zijn neef Vachik zou komen. Op 16 november 2008 kwam Vachik u en uw kinderen ophalen. Hij bracht jullie van Armenië naar Georgië. Van Georgië reisde u per boot, illegaal, verder naar België.

Op 30 november 2009 kwam u aan in België waar u de volgende dag, op 1 december 2009, asiel aanvroeg bij de Belgische autoriteiten samen met uw man en twee kinderen.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als uw man, namelijk problemen omwille van de politieke activiteiten van uw man (uw man werd geslagen en gezocht omwille van zijn weigering om fraude te plegen en omwille van zijn deelname aan een betoging; u werd geslagen waardoor u een miskraam kreeg). Echter, in het kader van de asielaanvraag van uw man werd een beslissing van weigering van de Vluchtelingenstatus en weigering van de Subsidiaire beschermingsstatus genomen op basis van het bedrieglijke karakter van zijn aanvraag. Voor de concrete motivatie hieromtrent en de bespreking van de voorgelegde documenten ter staving van

uw beider asielaanvraag wordt verwezen naar de beslissing van uw man, waarvan een kopie is toegevoegd aan uw dossier.

U haalde op de Dienst Vreemdelingenzaken aan dat vijf agenten die uw woning waren binnengevallen op 2 maart 2008 u mishandelden en u probeerden aan te randen in het bijzijn van uw zoon (vragenlijst CGVS, 3.5). Uit uw verklaringen blijkt echter dat dit incident gebeurde toen de agenten op zoek waren naar uw man. Aangezien geen geloof werd gehecht aan de verklaringen van uw man, kan er evenmin geloof worden gehecht aan uw verklaringen in dit verband.

Bijgevolg kan er in het kader van uw asielaanvraag evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van Subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekers zich op een schending van artikel 3 van het EVRM, een van artikel 10 van het EG-Verdrag en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoekers zetten niet uiteen waarin de schending van artikel 10 van het EG-Verdrag zou zijn gelegen. Het middelonderdeel is derhalve niet ontvankelijk.

Verzoekers stellen dat zij geenszins kunnen terugkeren naar hun land van terugkomst, dat zij bij hun verklaringen blijven, dat uit de informatie waarover de verwerende partij beschikt inderdaad blijkt dat er zich ernstige feiten hebben voorgedaan die vervolging kunnen uitmaken, dat dan ook verbaasd kan worden gereageerd wanneer de verwerende partij stelt dat de situatie in tussentijd is geëvolueerd, dat aan de stukken, hoewel ze nergens vals bevonden werden, geen geloof wordt gehecht.

Niettegenstaande het gegeven dat artikel 3 EVRM niet dienstig kan aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552), stelt de Raad vast dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van de Vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>).

2.3. Elke asielzoeker dient aan te tonen dat er in zijn hoofdte feiten en omstandigheden bestaan waardoor hij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin, dan wel een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van de bepalingen met betrekking tot de subsidiaire bescherming. De vrees van de asielzoeker moet gegrond zijn, het risico dat hij meent te lopen reëel.

2.4. Artikel 48/5, §3, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dan ook dat rekening wordt gehouden met de algemene omstandigheden in het land en met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker op het tijdstip waarop een beslissing inzake zijn asielaanvraag wordt genomen (zie ook RvS 26 september 2008, nr. 186.532). Determinerend bij het onderzoek van een asielaanvraag is immers of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging of een reëel risico op ernstige schade in zijn land van oorsprong.

2.5. In casu moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met eerste verzoekers voorgehouden profiel geen vervolging, noch een reëel risico op ernstige schade dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op het document "Subject related briefing 'Armenië'. Situatie van de oppositie in de context van de gebeurtenissen van februari/maart 2008 en de gevolgen ervan" (gedateerd 23 juni 2010, adm. doss. stuk 16). Uit dit document blijkt dat personen die in het kader van de verkiezingen van 19 februari 2008 werden gearresteerd inmiddels - behoudens welbepaalde uitzonderingen - werden vrijgelaten. Voorts blijkt uit deze informatie dat sinds de aantreding van president Sargsyan de autoriteiten niet meer geneigd zijn om mensen om politieke

redenen aan te houden. Sindsdien hebben diverse politieke acties van de oppositie plaatsgevonden zoals petitie en een herdenkingsmeeting, en werd een amnestiewet door het parlement aangenomen op 19 juni 2009. Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met verzoekers voorgehouden profiel, i.e. voorzitter van de lokale kiescommissie en deelnemer aan de betoging van 1 maart, geen risico lopen op enige vorm van vervolging. Gelet op deze vaststelling moet ook ten aanzien van tweede verzoekster, wiens asielrelaas is gebaseerd op dat van haar echtgenoot, waarbij zij aanhaalde tijdens een incident waarbij vijf agenten op zoek waren naar haar man te zijn mishandeld, worden vastgesteld dat in haren hoofde evenmin een actuele vrees voor vervolging, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

2.6. Verzoekers stellen wel verbaasd te zijn dat de verwerende partij thans stelt dat de situatie geëvolueerd is, doch brengen geen enkel concreet gegeven bij dat zou toelaten te oordelen dat de informatie waarop het betrokken weigeringsmotief is gestoeld, in een ander daglicht te stellen en aan te nemen dat zij, daargelaten de vraag of hun verklaringen al dan niet als waarachtig zouden kunnen worden beschouwd, thans nog een actuele vrees hebben, of een reëel risico op ernstige schade.

2.7. Uit hetgeen voorafgaat kan worden besloten dat de verwerende partij alleen al op grond van het door de Raad determinerend bevonden weigeringsmotief kon oordelen dat zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus aan verzoekers moet worden geweigerd. Dat bij het onderzoek van hun asielaanvragen het zorgvuldigheidsbeginsel zou zijn geschonden wordt niet aangetoond. Dit beginsel legt aan de verwerende partij de verplichting op om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Verzoekers hebben de gelegenheid gekregen om hun asielaanvraag in te dienen, al dan niet gedocumenteerd met bewijskrachtige elementen, zij kregen tijdens het gehoor bij de verwerende partij de gelegenheid om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en desgevallend aanvullende stukken neer te leggen. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij het relaas van verzoekers op een individuele wijze heeft beoordeeld en heeft getoetst aan de landeninformatie die haar ter beschikking stond. Het middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op éénendertig maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS